

დანიელის წიგნი — ას ორმოცდათხუთმეტი

დანიის უკანასკნელი ხილვის გახსნა: ბრძენი ქალწულების პარალელური გზა

Jeff Pippenger

2024-03-24

ჩვენ დავიწყეთ დანიელის უკანასკნელი ხილვის განხილვა იმით, რომ დანიელი განვსაზღვრეთ, როგორც ღვთის უკანასკნელი დღეების აღთქმის ხალხის სიმბოლო, და პირველი მუხლი ბოლო თავთან ერთად გამოვიყენეთ, რათა დაგვეწყო იმ უკანასკნელი დღეების ხალხის წინასწარმეტყველური მახასიათებლების დადგენა, რომელთაც ბელტეშაცარი წარმოადგენს. ღვთის უკანასკნელი დღეების აღთქმის ხალხი წარმოადგენს მილერიტებს პირველი ანგელოზის მოძრაობაში, და ას ორმოცდათხუთი ათასს მესამე ანგელოზის მოძრაობაში. მილერიტებმა შეასრულეს იგავი ათი ქალწულის შესახებ, და ეს იგავი უკანასკნელ დღეებში სიტყვასიტყვით მეორდება.

„ხშირად მივუთითებ ათი ქალწულის იგავზე, რომელთაგან ხუთი გონიერი იყო და ხუთი — უგუნური. ეს იგავი აღსრულდა და აღსრულდება უმცირეს დეტალამდე, რადგან მას განსაკუთრებული მისადაგება აქვს ამ დროისათვის და, ისევე როგორც მესამე ანგელოზის უწყებას, აღსრულდა და კვლავაც იქნება აწმყო ჭეშმარიტება ჟამის დასასრულამდე.“ Review and Herald, August 19, 1890.

უკანასკნელი დღეების ორივე მოძრაობის გამოცდილება არის ადვენტიზმის გამოცდილება.

„მათეს 25-ში ათი ქალწულის იგავიც ადვენტიისტი ხალხის გამოცდილებას ასახავს.“ The Great Controversy, 393.

მილერიტები წარმოადგენდნენ პირველი ანგელოზის მოძრაობას, და მათი გამოცდილებაც აგრეთვე წარმოდგენილი იყო ფილადელფიის ეკლესიით. 1856 წელს ფილადელფიელმა მილერიტულმა მოძრაობამ ლაოდიკიის მოძრაობაში გადაინაცვლა, ხოლო 1863 წლის აჯანყებაში იგი შემდგომ გარდაიქმნა ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტიისტთა ეკლესიად.

ასი ორმოცდათხუთი ათასი წარმოადგენენ მესამე ანგელოზის მოძრაობას, და მათი გამოცდილებაც ასევე წარმოდგენილი იყო ფილადელფიის ეკლესიით. 1989 წელს დანიელის წიგნი გაიხსნა ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტიისტურ ეკლესიას, ხოლო 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო ლაოდიკიის ადვენტიისტური მოძრაობა, და 2023 წლის ივლისში დადგა დაბრუნება ფილადელფიურ მოძრაობაზე.

ბელტეშაცარი, ანუ დანიელი, წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ფილადელფიურ მოძრაობას, რომელიც იმეორებს მილერიტთა ფილადელფიურ მოძრაობას „სიტყვასიტყვით.“ უკანასკნელი ხილვის პირველი მუხლი წარმოადგენს იმ უკანასკნელი დღეების ხალხს, და უკანასკნელი ხილვის უკანასკნელი მოწმობა უნდა

ეთანხმებოდეს უკანასკნელი ხილვის პირველ მოწმობას. დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავში აღწერილი განწმენდის პროცესი გამოავლენს ცოდნის გამრავლებას და იმ ორ კლასს, რომლებიც ამის შედეგად იწარმოებიან. ბელთეშაცარი არის უკანასკნელი დღეების ბრძენთა უმაღლესი წარმომადგენლობა. დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავში არის სულ მცირე ხუთი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება, რომლებიც მიღწეობა მოძრაობის საყრდენები იყო და რომლებიც უნდა განმეორდეს მესამე ანგელოზის მოძრაობაში.

პირველი არის განწმენდის პროცესი, რომელიც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს და ამგვარად აღასრულებს ათი ქალწულის იგავს როგორც საწყის, ისე დასასრულის მოძრაობებში.

ხოლო შენ, დანილო, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე: მრავალნი ირბენენ აქეთ-იქით, და ცოდნა გამრავლდება.... და თქვა მან: წადი შენი გზით, დანილო, რადგან ეს სიტყვები დახურულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, განთეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უღვთონი უღვთოდ მოიქცევიან: და ვერცერთი უღვთოთაგანი ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:4, 9, 10.

ბრძენთა და ბოროტთა (უფუნურთა) შორის განსხვავება დაფუძნებულია მათ მიერ იმ ცოდნის მატების გაგებაზე (გონებით გაყოფაზე), რომელიც აღსასრულის ჟამს იხსნება, — ან 1798 წელს მიღწეობათვის, ან 1989 წელს ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის. ღვთის ხალხს მოეთხოვება იცოდეს, რომ ადვენტიზმი ათი ქალწულის იგავის გამოცდილებაა, რადგან ამ გაგების გარეშე ისინი არც იმას შეეცდებიან, გაიგონ, როდის დადგა საბოლოო თაობისთვის „აღსასრულის ჟამი“, ან რა იყო უწყება, რომელიც მაშინ იქნა ბეჭედახსნილი. იმ გაგების გარეშე, რომ ადვენტიტური გამოცდილება არის სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი, დაფუძნებული ჭეშმარიტების თანდათანობით განვითარებაზე, რომელსაც „სიცოცხლისა თუ სიკვდილის“ შედეგამდე მივყავართ, შეუძლებელია ყოველი მეშვიდე დღის ადვენტიტის მაღალი მოწოდების ამოცნობა. ბელთეშაცარი წარმოადგენს ხალხს, რომელმაც იცის, რომ გაიარა განწმენდის ის პროცესი, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „განიწმინდნენ, გათეთრდნენ და გამოიცადნენ“. სწორედ ეს სამსაფეხურიანი განწმენდის პროცესი არის განსაკუთრებული სიზუსტით განსაზღვრული, როგორც სულიწმიდის საქმე.

მაგრამ ჭეშმარიტებას გეუბნებით თქვენ: თქვენთვის უმჯობესია, რომ მე წავიდე; რადგან თუ მე არ წავალ, ნუგეშისმცემელი არ მოვა თქვენთან; ხოლო თუ წავალ, მოგივლენთ მას. და როდესაც იგი მოვა, ამხილებს ქვეყანას ცოდვის, სიმართლისა და სამსჯავროს შესახებ: ცოდვისა — რადგან არ სწამთ ჩემი; სიმართლისა — რადგან მივდივარ ჩემს მამასთან და ვეღარ მიხილავთ; სამსჯავროსი — რადგან ამ ქვეყნის მთავარი უკვე განსჯილია. კიდევ მრავალი რამ მაქვს თქვენთვის სათქმელი, მაგრამ ახლა მათ ტვირთვას ვერ შეძლებთ. ხოლო როდესაც მოვა იგი, ჭეშმარიტების სული, ყველა ჭეშმარიტებაში გიძღვებათ; რადგან თავისგან არ ილაპარაკებს, არამედ რასაც მოისმენს, იმას იტყვის, და მომავალს გაუწყობთ თქვენ. იოანე 16:7–13.

სულიწმიდის საქმე, რომ ბრძენი ქალწულები „ყოველ ჭეშმარიტებაში“ წარმართოს, მოითხოვს, რომ მან ამხილოს, რაც ნიშნავს შეგონებას ან მხილებას, ქვეყნიერება ცოდვის, სიმართლისა და სამსჯავროს შესახებ; და ეს სწორედ ისავე სამი საფეხურია, რომელიც დანიელის მეთორმეტე თავში წარმოშობს ან ბრძენ, ან უგუნურ ქალწულს. უწყება, რომელიც იესომ სულიწმიდის საქმედ განსაზღვრა, არის „ზეთი“, რომელიც დანიელის მეთორმეტე თავში ამჟღავნებს განსხვავებას ბრძენთა და ბოროტთა შორის. ღვთის უკანასკნელი დღის ხალხმა უნდა გაიგოს ცოდნის გამრავლება თავიანთი თაობისთვის, და ეს ცოდნა მოიცავს მათ მიერ იმის გაცნობიერებას, რომ მათეს ოცდამეხუთე თავის იგავში ისინი ან უგუნური, ან ბრძენი ქალწულები არიან.

„იოანეს ეს ყოველივე წმიდა ხილვაში ეჩვენა. მან იხილა ის დასი, რომელიც წარმოდგენილია ხუთი გონიერი ქალწულით, თავიანთი მოწესრიგებული და ანთებული ლამპრებით, და აღტაცებით შეჰღაღადა: „აქ არის წმიდათა მოთმინება; აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღმერთის მცნებებს და იესოს რწმენას. და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც მეუბნებოდა: დაწერე: ნეტარნი არიან მკვდარნი, რომელნიც ამიერიდან უფალში იხოცებიან: დიახ, ამბობს სული, რათა დაისვენონ თავიანთ შრომათაგან; და მათი საქმენი მიჰყვებიან მათ.“

ბევრს, ვინც პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებები მოისმინა, ეგონა, რომ იცოცხლებდნენ იქამდე, ვიდრე იხილავდნენ ქრისტეს ცის ღრუბლებზე მომავალს. ყველას, ვინც აცხადებდა, რომ ჭეშმარიტება სწამდა, თავისი წილი რომ შეესრულებინა, როგორც ბრძენ ქალწულებს შეჰფერით, ეს უწყება აქამდისვე იქნებოდა გამოცხადებული ყოველ ერს, ტომს, ენასა და ხალხს. მაგრამ ხუთი ბრძენი იყო და ხუთი — უგუნური. ჭეშმარიტება ათივე ქალწულს უნდა ექადაგა, მაგრამ მხოლოდ ხუთს ჰქონდა გაკეთებული ის აუცილებელი სამზადისი, რათა შეერთებოდა იმ დასს, რომელიც იმ სინათლეში დადიოდა, რაც მათზე იყო მომავალი. საჭირო იყო მესამე ანგელოზის უწყება. ეს ქადაგება უნდა გაცხადებულიყო. ბევრმა, ვინც გამოვიდა სასიძოს შესახვედრად პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა ქვეშ, უარყო მესამე ანგელოზის უწყება — უკანასკნელი გამომცდელი უწყება, რომელიც მსოფლიოს უნდა მისცემოდა.

„მსგავსი საქმე აღსრულდება მაშინაც, როცა ის სხვა ანგელოზი, რომელიც გამოცხადების 18-შია წარმოდგენილი, თავის უწყებას წარმოთქვამს. პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებანი კვლავ უნდა განმეორდეს. ეკლესიას მიეცემა მოწოდება: „გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს.“

„დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და შეიქნა ეშმაკთა სამკვიდრებლად, ყოველი უწმინდური სულის სამყოფლად და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის საკუჭნაოდ. რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო; დედამიწის მეფეებმა მასთან იმრუშეს, და დედამიწის ვაჟრები გამდიდრდნენ მისი განცხრომის სიუხვით.... გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და რათა არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან; რადგან მისმა ცოდვებმა ცას უწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი“ [გამოცხადება 18:2–5].

„აიღეთ ამ თავის თითოეული მუხლი და გულდასმით წაიკითხეთ იგი, განსაკუთრებით კი უკანასკნელი ორი: „და სანთლის ნათელი აღარასოდეს

გაბრწყინდება შენში; და სიძის ხმა და სასძლოსი აღარასოდეს გაისმება შენში, რადგან შენი ვაჭრები იყვნენ ქვეყნის დიდებულნი; რადგან შენი გრძნეულებებით ცთუნდნენ ყველა ერი. და მასში აღმოჩნდა წინასწარმეტყველთა და წმიდათა სისხლი, და ყველა იმათი, ვინც მოკლულ იქნა ქვეყანაზე.“

„ათი ქალწულის იგავი თავად ქრისტემ წარმოთქვა, და ყოველი დეტალი გულდასმით უნდა იქნეს შესწავლილი. დადგება დრო, როდესაც კარი დაიხურება. ჩვენ წარმოდგენილნი ვართ ან გონიერი, ან უგუნური ქალწულების სახით. ახლა ჩვენ ვერ განვასხვავებთ და არც გვაქვს უფლება ვთქვათ, ვინ არიან გონიერი და ვინ — უგუნური. არიან ისეთნიც, რომელნიც ჭეშმარიტებას უსამართლობით იკავებენ, და გარეგნულად ისინი გონიერთა მსგავსად ჩანან.“ Manuscript Releases, ტომი 16, 270.

როგორც ადვენტისტები, რომელთაც მოახლოებული საკვირაო კანონის დროს ადამიანთა გამოყვანა გვევალება ბაბილონიდან, ჩვენ „წარმოდგენილნი ვართ ან გონიერი, ან უგუნური ქალწულებით“. ის საზოგადოება, რომელიც იოანემ იხილა, „წარმოდგენილი ხუთი გონიერი ქალწულით, თავიანთი გასწორებული და ანთებული ლამპრებით“, და რომელიც იოანემ შემდგომ განსაზღვრა როგორც ისინი, რომელთაც აქვთ „წმიდათა მოთმინება“ და რომლებიც „იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას“, არის ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომელთაც მოეთხოვებათ ღვთის მცნებათა დაცვა, იესოს რწმენის განხორციელება და იმის ცოდნა, რომ ისინი მათეს ოცდამეხუთე თავის იგავის ქალწულები არიან. მათ არა მხოლოდ ესაჭიროებათ იმის გაგება, რომ ან გონიერი, ან უგუნური ქალწულები არიან, არამედ უნდა გაიმეორონ ის გამოცდილებაც, რომელიც დანიელთან არის წარმოდგენილი როგორც „განწმენდილნი, გათეთრებულნი და გამოცდილნი“.

და გალობდნენ თითქოს ახალ საგალობელს ტახტის წინაშე, ოთხი ცხოველისა და უხუცესთა წინაშე; და ვერავის შეეძლო ეს საგალობელი ესწავლა, გარდა ას ორმოცდაოთხი ათასისა, რომლებიც გამოსყიდულნი იყვნენ მიწიდან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც ქალებით არ შებილწულან, რადგან ქალწულნი არიან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც მიჰყვებიან კრავს, სადაც უნდა წავიდეს იგი. ესენი გამოსყიდულნი არიან ადამიანთაგან, როგორც პირველნაყოფი ღვთისა და კრავისათვის. და მათ პირში მზაკვრობა არ აღმოჩნდა, რადგან უბიწონი არიან ღვთის ტახტის წინაშე. გამოცხადება 14:3–5.

დანიელის მეთორმეტე თავში წარმოდგენილია სულ მცირე ხუთი ჭეშმარიტება, რომლებიც პირველი ანგელოზის მილერიტულ მოძრაობასთან დაკავშირებული ჭეშმარიტებებია და რომლებიც კვლავ განმეორდება და უფრო სრულად იქნება გაგებული ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის მიერ. ერთ-ერთი ამ ჭეშმარიტებათაგანია ათი ქალწულის იგავთან დაკავშირებული განწმენდის სამსაფეხურიანი პროცესი. პირველი ჭეშმარიტება, რომელიც უილიამ მილერმა წინასწარმეტყველური დროის თვალსაზრისით გაიგო, იყო ლევანთა ოცდამეექვსეში მოხსენიებული „შვიდი დრო“, და ეს ჭეშმარიტება დანიელის მეთორმეტე თავშია აღნიშნული; იგი კი მილერიტული ისტორიის პირველი ჭეშმარიტებაა, რომელიც იქ არის მოხსენიებული.

ხოლო შენ, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე წიგნი აღსასრულის დრომდე: მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით და ცოდნა მოიმატებს. მაშინ მე, დანიელმა, შევხედე, და აჰა, იდგა კიდეც ორი: ერთი მდინარის ნაპირზე ამ მხარეს და მეორე მდინარის ნაპირზე იმ მხარეს. და ერთმა უთხრა სელის სამოსლით შემოსილ კაცს, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა: როდემდე იქნება ამ საოცრებათა დასასრულამდე? და გავიგონე სელის სამოსლით შემოსილი კაცი, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა, როცა მან თავისი მარჯვენა და მარცხენა ხელი ზეცისკენ აღაპყრო და დაიფიცა მის მიერ, ვინც უკუნისამდე ცოცხლობს, რომ ეს იქნება ჟამისათვის, ჟამთაათვის და ნახევარი ჟამისათვის; და როცა აღსრულდება წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვა, ყოველივე ეს დასრულდება. მე კი გავიგონე, მაგრამ ვერ მივხვდი; და ვთქვი: ო, ჩემო უფალო, რა იქნება ამ ყოველივეს დასასრული? და მან თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახურულია და დაბეჭდილია აღსასრულის დრომდე. მრავალნი განიწმიდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო ბოროტნი ბოროტებას ჩაიდენენ; და არცერთი ბოროტი ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:4–10.

ეს მონაკვეთი იწყება იმით, რომ დანიელის წიგნი დაიბეჭდა აღსასრულის ჟამამდე, და ეს მონაკვეთი სრულდება იმით, რომ დანიელის წიგნი დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. დანიელის სიტყვების პირველი და უკანასკნელი დაბეჭდვის შორის, „მისი, რომელიც უკუნისამდე ცოცხლობს“, ფიცით დადასტურებული მოწმობა იყო, „რომ ეს იქნება ჟამი, ჟამნი და ნახევარი ჟამის განმავლობაში; და როცა იგი აღასრულებს წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვას, ყოველივე ეს დასრულდება.“

ამის შესახებ ფიცით დამოწმებული მოწმობა მისცა იმან, ვინც წყლებზე იყო და სელის სამოსით იყო შემოსილი. დანიელმა იხილა ერთი ანგელოზი ჰიდექელის მდინარის ერთ ნაპირზე და მეორე ანგელოზი — მეორე ნაპირზე, და ერთმა იმ ანგელოზთაგანმა დასვა კითხვა, რომელსაც წყლებზე მყოფმა უპასუხა. კითხვა იყო: „რამდენ ხანს?“ ეს არის იმავე კითხვის პირველი ორი სიტყვა, რომელიც დასმულია დანიელის წიგნის მერვე თავის მეცამეტე მუხლში.

შემდეგ გავიგონე, რომ ერთი წმინდანი ლაპარაკობდა, და მეორე წმიდანმა უთხრა იმ გარკვეულ წმიდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: „რამდენ ხანს გასტანს ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლის, და გამაპარტახებელი ურჯულოების შესახებ, რათა საწმიდარიც და ლაშქარიც ფეხქვეშ გასათელად იქნეს მიცემული?“ და მან მიუთხრა მე: „ორი ათას სამას დღემდე; შემდეგ კი საწმიდარი განიწმინდება.“ დანიელი 8:13, 14.

ორივე საუბარში იპოვება ერთი და იგივე წინასწარმეტყველური სტრუქტურა, გარდა იმისა, რომ მერვე თავში დანიელი არის ულაის მდინარესთან და არა ჰიდექელის მდინარესთან. მერვე თავში ერთმა ანგელოზმა (წმინდანმა) „უთხრა იმ განსაზღვრულ წმინდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: რამდენ ხანს“. ებრაული სიტყვა, რომელიც თარგმნილია როგორც „იმ განსაზღვრულ წმინდანს“, არის ებრაული სიტყვა „პალმონი“, რაც ნიშნავს საკვირველ მთვლელს, ან საიდუმლოთა მთვლელს. მერვე თავში იესო (საკვირველი მთვლელი) ლაპარაკობდა, და მეორე წმინდანმა ჰკითხა იესოს (იმ განსაზღვრულ წმინდანს): „რამდენ ხანს“.

მეთორმეტე თავში ის, ვინც წყლებზე დგას, ჰკითხა ანგელოზმა, რომელიც ჰიდექელის მდინარის ერთ-ერთ ნაპირზე იდგა: „რამდენ ხანს?“ ეს ორი მონაკვეთი ერთად უნდა იქნეს განხილული, სტრიქონი სტრიქონზე. მერვე თავის პირველი კითხვა არის: „რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა საწმიდრისა და ლაშქრის დათრგუნვის შესახებ, რაც პირველად წარმართობით, ხოლო შემდეგ პაპობით სრულდება?“ მეთორმეტე თავის კითხვა არის: „რამდენ ხანს იქნება ამ საკვირველებათა დასასრულამდე?“ შემდეგ ფიციტაა მოცემული პასუხი პალმონისაგან, საკვირველი მრიცხველისაგან, რომელიც სელით იყო შემოსილი და წყლებზე იდგა: „იქნება დრო, დრონი და ნახევარი დრო; და როდესაც იგი დაასრულებს წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვას, ყოველივე ეს აღსრულდება.“

ულაისა და ჰიდექელის მდინარეთა კითხვა ასეთია: „რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა ღვთის ხალხის გაფანტვის შესახებ, რომელიც აღსრულდება ჯერ წარმართობის, შემდეგ კი პაპობის მიერ, როდესაც ისინი თელავენ საწმიდარსა და მხედრობას?“ პასუხი ასეთია: გათელვა მთავრდება 1798 წელს, როდესაც იწყება პალმონის საქმე მილერიტული ტაძრის აღდგენაში, და შემდეგ მთავრდება ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ, 1844 წელს, როდესაც საწმიდარი უნდა განწმენდილიყო.

მეთორმეტე თავში დანიელმა მოისმინა საუბარი, „მაგრამ ვერ გავიგე.“ დანიელმა გამოხატა სურვილი გაეგო, რაც წარმოდგენილია მის მიერ ქრისტესადმი შეკითხვით: „ოჰ, ჩემო უფალო, რითი დასრულდება ეს ყოველივე?“ მისი ეს სურვილი გაგებისა წარმოადგენდა ბრძენი ქალწულების სურვილს გაეგოთ, რადგან მთელი დიალოგი მოქცეული იყო დანიელის წიგნის დასასრულის ჟამამდე დაბეჭდვის შესახებ ორი მითითების შორის. დანიელი წარმოადგენდა უილიამ მილერზე დადებულ სურვილს, გაეგო ჭეშმარიტება, რომელიც 1798 წელს იქნა ახსნილი, და პირველი ჭეშმარიტება, რომლის შემეცნებამდეც იგი მიიყვანეს, იყო საწმიდრისა და მხედრობის გათელვა, თავდაპირველად წარმართობის მიერ და შემდეგ პაპობის მიერ, იმ პერიოდის განმავლობაში, როცა წმიდა ხალხის ძალა გაფანტული იყო ლევანთა ოცდამეექვსეში მოცემული „შვიდი ჟამის“ აღსრულებისამებრ.

სიმართლის შეცნობისკენ მილერის სწრაფვა წარმოდგენილია დანიელის სწრაფვით, მაგრამ მილერის გაგება არასრული იყო. დანიელი წარმოადგენს მილერის სურვილს, ხოლო ბელთეშაცარი წარმოადგენს მათ, ვისაც სრული გაგება აქვს ამ საქმისა და ხილვის შესახებ. არსებობს სულ მცირე ხუთი მნიშვნელოვანი ჭეშმარიტება, რომლებიც დანიელის მეთორმეტე თავში მილერიტების გამოცდილების ნაწილი იყო და რომლებიც პარალელურ შესაბამისობას ჰპოვებს ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში. ერთ-ერთი ის არის, რომ მათ აღასრულეს და გაიგეს, რომ აღასრულებდნენ ათი ქალწულის იგავს, მისი სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესით; ხოლო მეორე ის არის, რომ მათ ესმით ლევანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ სამირკვლის ქვა.

ამ შესწავლას ჩვენს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„მაშინ ცათა სასუფეველი დაემსგავსება ათ ქალწულს, რომელთაც აიღეს თავიანთი სანთლები და გამოვიდნენ სიძის შესახვედრად. და ხუთი მათგანი ბრძენი იყო,

ხოლო ხუთი — უგუნური. უგუნურებმა აიღეს თავიანთი სანთლები, მაგრამ ზეთი არ წაიღეს თან; ხოლო ბრძენებმა თავიანთ სანთლებთან ერთად ზეთიც წაიღეს ჭურჭლებში. და რადგან სიძე იგვიანებდა, ყველას ჩაეძინა და ეძინა. ხოლო შუაღამისას გაისმა ძახილი: აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად. მაშინ ადგა ყველა ის ქალწული და მოაწესრიგეს თავიანთი სანთლები. ხოლო უგუნურებმა ბრძენებს უთხრეს: მოგვცეთ თქვენი ზეთიდან, რადგან ჩვენი სანთლები ქრება. მაგრამ ბრძენებმა მიუგეს: არა, რათა ჩვენთვისაც და თქვენთვისაც არ აღმოჩნდეს საკმარისი; უმჯობესია, გამყიდველებთან წახვიდეთ და თქვენთვის იყიდოთ. და ვიდრე ისინი საყიდლად წავიდოდნენ, სიძე მოვიდა; და მზადმყოფნი მასთან ერთად შევიდნენ ქორწილში, და კარი დაიხშო. შემდგომ მოვიდნენ დანარჩენი ქალწულებიც და თქვეს: უფალო, უფალო, გაგვიღე ჩვენ. ხოლო მან პასუხად უთხრა: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ გიცნობთ. მაშ, იფხიზლეთ, რადგან არც დღე იცით და არც საათი, როდესაც კაცის ძე მოვა.“

„ახლა ჩვენ ვცხოვრობთ უმეტესად საშიშ დროს, და არც ერთი ჩვენგანი არ უნდა დაყოვნდეს ქრისტეს მოსვლისათვის მომზადების ძიებაში. ნურავინ მიჰყევება უგუნური ქალწულების მაგალითს და ნუ იფიქრებს, რომ უსაფრთხო იქნება მოცდა მანამდე, ვიდრე კრიზისი დადგება, და მხოლოდ შემდეგ მოიპოვოს ხასიათის ისეთი მომზადება, რომ იმ დროს დადგეს. მეტად გვიანი იქნება ქრისტეს სიმართლის ძიება მაშინ, როცა სტუმრები მოწვეულნი იქნებიან და შემოწმდებიან. ახლა არის დრო, შევიმოსოთ ქრისტეს სიმართლით,—საქორწილო სამოსით, რომელიც შეგფერთებთ კრავის საქორწილო სერობაზე შესასვლელად. იგავში უგუნური ქალწულები წარმოდგენილნი არიან, როგორც ზეთის მათხოვრები, რომელთაც თხოვნისამებრ მისი მიღება ვერ შეძლეს. ეს სიმბოლურად აღნიშნავს მათ, რომელთაც არ მოიმზადეს თავი ხასიათის განვითარებით, რათა კრიზისის ჟამს დადგნენ. თითქოს ისინი მიდიოდნენ თავიანთ მეზობლებთან და ეუბნებოდნენ: მომეცით თქვენი ხასიათი, თორემ დავიღუპები. გონიერნი თავიანთ ზეთს ვერ გადასცემდნენ უგუნური ქალწულების მოციმციმე ლამპრებს. ხასიათი გადაცემადი არ არის. ის არც იყიდება და არც იყიდება; ის უნდა მოიპოვოს კაცმა. უფალმა თითოეულ ადამიანს მისცა შესაძლებლობა, გამოსაცდელი დროის საათებში მოიპოვოს მართალი ხასიათი; მაგრამ მას არ დაუდგენია გზა, whereby ერთმა ადამიანურმა მსახურმა მეორეს გადასცეს ის ხასიათი, რომელიც თავად განივითარა მძიმე გამოცდილებათა გავლის გზით, დიდი მოძღვრისაგან გაკვეთილების სწავლით, რათა განსაცდელის ქვეშ მოთმინება გამოავლინოს და ისეთი რწმენა აღასრულოს, რომ შეუძლებლობის მთებიც კი გადაადგილდეს. შეუძლებელია სიყვარულის სურნელის გადაცემა,—სხვას მისცე სიმშვიდე, ტაქტი და მოთმინებით გამძლეობა. შეუძლებელია, ერთმა ადამიანურმა გულმა მეორეში ღმერთისა და კაცობრიობის სიყვარული ჩაღვაროს.“

„მაგრამ მოდის დღე, და იგი ახლოს არის ჩვენზე, როდესაც ხასიათის ყოველი მხარე განსაკუთრებული ცდუნებით გამომჟღავნდება. ისინი, ვინც პრინციპისადმი ერთგულნი დარჩებიან, ვინც რწმენას ბოლომდე განახორციელებენ, იქნებიან ისინი, რომელთაც თავიანთი გამოცდის ვადის წინა საათებში განსაცდელსა და გამოცდაში ერთგულება დაუმტკიცებიათ და ქრისტეს მსგავსებისამებრ ხასიათი ჩამოუყალიბებიათ. ესენი იქნებიან ისინი, რომელთაც ქრისტესთან მჭიდრო

ურთიერთობა განუვითარებიათ და რომლებიც, მისი სიბრძნითა და მადლით, საღვთო ბუნების თანაზიარნი არიან. მაგრამ ვერავითარი ადამიანი სხვას ვერ მიანიჭებს გულის მიძღვნასა და გონების კეთილშობილ თვისებებს და ვერ შეუვსებს მის ნაკლულებებს ზნეობრივი ძალით. თითოეულ ჩვენგანს შეუძლია მრავალი გააკეთოს ერთმანეთისთვის იმით, რომ ადამიანებს ქრისტესმაგვარი მაგალითი მივცეთ და ამგვარად მათზე გავლენა მოვახდინოთ, რათა მივიდნენ ქრისტესთან იმ სიმართლისათვის, რომლის გარეშეც სამსჯავროზე ვერ დადგებიან. ადამიანებმა ლოცვით უნდა განიხილონ ხასიათის შენების ეს მნიშვნელოვანი საკითხი და თავიანთი ხასიათი საღვთო ნიმუშისამებრ ჩამოაყალიბონ.“ The Youth Instructor, January 16, 1896.